

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਦੀ ਵਰਲਡ (ਸਵਰਗ) ਬਣਾਉਂਦਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਗ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ - ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਗ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ, ਜੀਵਨ - ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਗ ਤਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਕੇ ਆਸਤਿਕ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਰਚਿਅਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਧੀਰਜ ਧਰ ਮਨੁਆ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇਹ ਕੌਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਦੁੱਖੀ ਹਨ, ਅਧੀਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਲਿਖੇਟ ਕਰੇ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਸੇ। ਹੁਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖ਼ਾਸ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖੀ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਲੈਂਡ ਸੀ। ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਦੀ ਵਰਲਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ 7 ਵੰਡਰਸ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਸਥੂਲ ਵੰਡਰਸ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵੰਡਰਸ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਰਾਮ, ਬਾਪ ਦਾ ਵੰਡਰ ਹੈ ਸਵਰਗ। ਉਹੀ ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਵਰਲਡ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਹੀਰੇ ਜਿਹਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇਹ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਭ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ, ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਹੈ ਸਵਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਇਹ ਕੰਮ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ) ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਆਤਮਾ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੀ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਸੀ ਫੇਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣੇ ਹੋ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਤੁਹਾਡੇ ਪਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਣੇਗਾ। ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੇ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਉਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਫੇਰ ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੈ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਹੋ ਗਏ ਸਟੂਡੈਂਟ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪਰ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਨਵਾਨ ਧਨ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ, ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹਨ ਨਾ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਮੰਦਿਰ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸੰਗ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੰਗ ਤਾਰੇ, ਕੁਸੰਗ ਬੇਰੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਗ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਰਾਵਣ ਦਾ ਕੁਸੰਗ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤਸੰਗ ਪਰ ਪੇੜੀ ਤਾਂ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਉਤਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪੇੜੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਧੱਕਾ ਖਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਥੱਲੇ ਹੀ ਡਿੱਗੇਗਾ ਨਾ! ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਣਗੇ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਕਰਣਗੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬਗ਼ੈਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਚੈ ਕੌਣ ਦਵੇ? ਬਾਪ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਏ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਸਤਿਕ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ ਡਰਾਮਾ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸੁੱਖ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਦਾ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਲੜਾਏ ਰਾਜਾਈ ਲਈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਲੜਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਹਨ, ਰਾਜਾਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਜੋ ਸ੍ਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਸਦਗਤੀ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੁਕਤੀਯਾਮ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਇਹ ਕਥਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿੱਖ ਦਵੇ - ਸੱਚੀ ਗੀਤਾ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਸੱਚਖੰਡ, ਵਰਥ ਪਾਉਂਡ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੱਚੀ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਰਥ ਪਾਉਂਡ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਟੇਟਕੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬੱਚੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ।

ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਵਵਿਆਪੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ.....ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਗਾਇਨ ਕਿਸ ਵਕਤ ਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪੰਛੀ ਚੁੰ - ਚੁੰ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਉਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਚੁੰ - ਚੁੰ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਅਨਰਾਇਟੀਅਸ। ਕਿੰਨੇ ਅਨਰਾਇਟੀਅਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਰਾਵਣ ਨੇ। ਭਾਰਤ ਸੱਚਖੰਡ ਸੀ ਤਾਂ ਸਭ ਸੱਚ ਬੋਲਦੇ ਸੀ, ਚੇਰੀ ਠੱਗੀ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਕਿੰਨੀ ਚੇਰੀ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਠੱਗੀ ਹੀ ਠੱਗੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ, ਵੇਸ਼ਾਲਿਆ, ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਮ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ - ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਵਿਸ਼ਵ - ਵਿਦਿਆਲਿਆ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਜੀਤ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਕਾਮ ਹੀ ਮਹਾਸਤੁ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਇਸਲਈ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਗੌਡ - ਗੋਡੇਜ਼ (ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ) ਬਣਾਓ।

ਬਾਪ ਦੀ ਯਥਾਰਤ ਮਹਿਮਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ, ਨਾ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ। ਨੰਬਰਵਨ ਪਿਆਰ ਹੈ - ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਗੁਪਤ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ - ਦੋ ਦੇ ਲਈ ਘ੍ਰਿਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਡੰਡੇ ਖਾਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਤਿਰਸਕਾਰ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਡੰਡੇ ਖਾਵੋਗੇ। ਕਦੀ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋ, ਤਿਰਸਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਭਨੂੰ ਇਹੀ ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਹੁਣ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਸੀ ਉਹੀ ਫੇਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਹੁਣ ਆਕੇ ਪੱਟ ਪਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਫੇਰ ਤੋਂ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਖਿਆਲਾਤ ਚਲਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਜੇ ਵਿਚਾਰੀ ਦੁੱਖੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖੀ ਬਣਾਓ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਰਟ ਵਿੱਚ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਿੱਠੀ ਲਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੌਸਲਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਆਪਘਾਤ ਕਰਨ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੀਵ - ਘਾਤ ਮਹਾਪਾਪ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ। ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਦਾ ਟਾਇਟਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਦਾ ਟਾਇਟਲ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ, ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਵਿਕਾਰੀ - ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਬਾਪ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਤਾਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ ਸਭਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਪਹੁੰਚਾਓ। ਪੈਗੰਬਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋ। ਸੂਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਧਰਮ ਸੁਪਾਕ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਯੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਿਸੀ ਨਾਲ ਵੀ ਘ੍ਰਿਣਾ ਜਾਂ ਨਫਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਦੁੱਖੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. "ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਾਂ" ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਉਲਟੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਕੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਸਵਿੱਚ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ ਕਲਿਆਣ ਅਤੇ ਸੂਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:

ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ "ਮੈਂ ਬਾਪ ਦਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਮੇਰਾ" ਤਾਂ ਇਸ

ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਵੈ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਵੇਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਸਵਿੱਚ ਆਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਵੇਂ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਇੱਕ ਸਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰੂਪੀ ਸਵਿੱਚ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਵੈ ਦਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਰਹੇਗੇ। ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀਆਂ ਹੋਣ। ਪੁਰਾਣੀ ਸਭ ਸਮ੍ਰਿਤੀਆਂ ਸਮਾਪਤ - ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਅਤੀਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹੋ।

"ਮਾਤੋਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਵਾਕੇ"

1- "ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਭੁੱਲ ਹੋਣ ਨਾਲ 100 ਗੁਣਾਂ ਦੰਡ"

ਇਸ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸ਼ਾਖਸ਼ਾਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਹੱਥ ਲੈਕੇ ਫੇਰ ਕਾਰਨੇ ਅਕਾਰਨੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਿਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਗਿਆਨ ਲੈਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 100 ਗੁਣਾਂ ਫਾਇਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਗਿਆਨ ਲੈਂਦੇ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ 100 ਗੁਣਾਂ ਦੰਡ ਵੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਭੁੱਲ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪੈਂਦੇ ਰਹੋਗੇ ਇਸਲਈ ਛੋਟੀ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਰਹੋ, ਅੱਗੇ ਦੇ ਲਈ ਪਰੀਖਣ ਕਰ ਚੱਲਦੇ ਚਲੋ। ਵੇਖੋ, ਜਿਵੇਂ ਸਮਝਦਾਰ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਬੁਰਾ ਆਦਮੀ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੱਡੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗਾ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਹੈ ਕੁਝ ਬੁਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੰਨੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੱਚਾ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2- "ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜਾਣੀ - ਜਾਨਨਹਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੈ?"

ਲੋਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜਾਣੀ - ਜਾਨਨਹਾਰ ਹੈ, ਹੁਣ ਜਾਣੀ - ਜਾਨਨਹਾਰ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਭਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਰਚਿਅਤਾ ਪਾਲਣ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸੰਹਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਨਾਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਬੈਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੇਗਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚਲਦਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮਾਇਆਵੀ ਸੰਕਲਪ ਚਲਦੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਚਲਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਬਾਕੀ ਇੱਕ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਬੈਠ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਰੀਡ ਕਰੇਗਾ? ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭਦੀ ਆਤਮਾ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਪਛਾਣ ਜਾਣੀ - ਜਾਨਨਹਾਰ ਨੂੰ ਹੈ। ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਜੇ ਕਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਬਣੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਾਉਣਾ, ਸਿਖਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਮਬੰਧਨ ਤੋਂ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਦੇਣਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਰਚਿਅਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਪਛਾਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਬਾਪ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਤਦ ਹੀ ਸ੍ਰਵ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੋਗੇ ਅਰਥਾਤ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਜਾਵੋਗੇ, ਹੁਣ ਇਸ ਜਾਣਨ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣੀ - ਜਾਨਨਹਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ! ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।